

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนมิถุนายน 2568

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤษภาคม 2568

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ข้าว (2) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (3) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง (4) ยางพารา (5) สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ (6) ใบยาสูบ (7) สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ (8) เครื่องเทศและสมุนไพร (9) ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และ (10) ถั่วลิสง โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2568 มีมูลค่ารวม 753.23 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนเมษายน 2568 จำนวน 26.27 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.61 แต่ลดลงร้อยละ 82.72 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนพฤษภาคม 2567) ซึ่งมีมูลค่า 4,358.51 ล้านบาท

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (พฤษภาคม 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ถั่วลิสง เครื่องเทศและสมุนไพร ใบยาสูบ และสินค้ากสิกรรมอื่น ๆ ตามลำดับ และ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ ยางพารา และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (เมษายน 2568) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ ยางพารา ใบยาสูบ และข้าว ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออก **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ เครื่องเทศและสมุนไพร สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง ถั่วลิสง และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ตามลำดับ

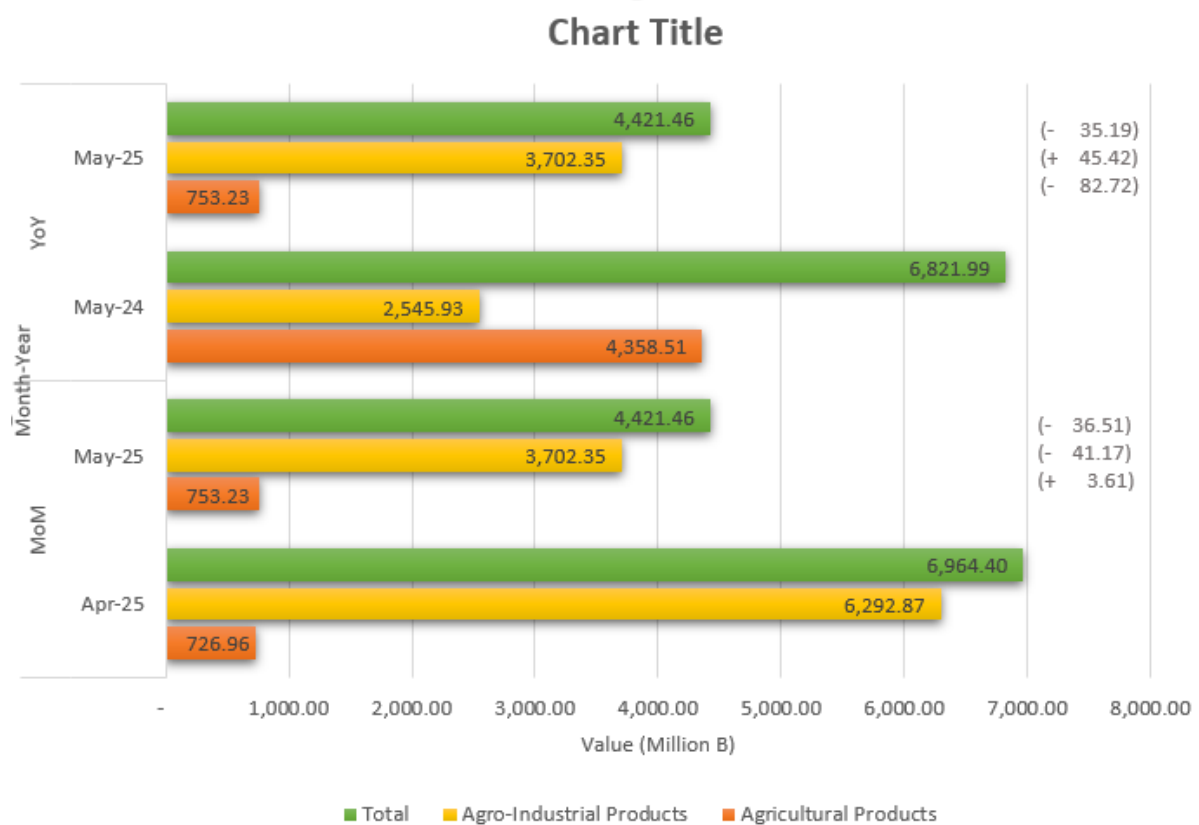
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ (4) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ (5) เครื่องดื่ม (6) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (7) ผักกระป๋อง และผักแปรรูป (8) สิ่งปรุงรสอาหาร (9) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และ (10) ไอศกรีม โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2568 มีมูลค่า 3,702.35 ล้านบาท ลดลงจากเดือนเมษายน 2568 จำนวน 2,590.52 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 41.17 แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.42 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนพฤษภาคม 2567) ซึ่งมีมูลค่า 2,545.93 ล้านบาท

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (พฤษภาคม 2567) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ไอศกรีม น้ำตาลทราย อาหารสัตว์เลี้ยง และสิ่งปรุงรสอาหาร ตามลำดับ และ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ผักกระป๋อง และผักแปรรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เครื่องดื่ม สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (เมษายน 2568) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ไอศกรีม อาหารสัตว์เลี้ยง และผักกระป๋องและผักแปรรูป ตามลำดับ และสำหรับสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออก **ลดลงมากที่สุด** คือ น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ สิ่งปรุงรสอาหาร ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เครื่องดื่ม ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ ตามลำดับ

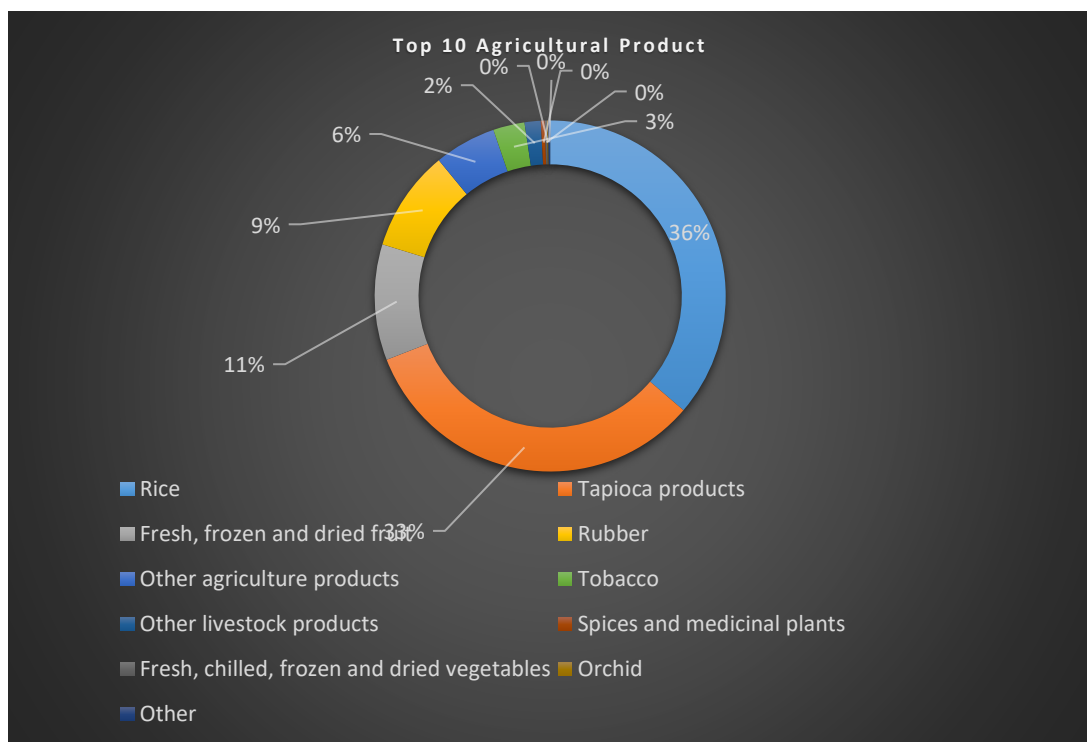
สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤษภาคม 2568

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2568 มีมูลค่า 4,421.46 ล้านบาท ลดลงจากเดือนเมษายน 2568 เป็นจำนวน 2,542.94 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.51 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกในเดือนพฤษภาคม 2567 ซึ่งมีมูลค่า 6,821.99 ล้านบาท พบว่า มูลค่าการส่งออกลดลง 2,400.53 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.19

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนพฤษภาคม 2568

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	พ.ค. 68	เม.ย. 68	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน พ.ค. 68 – เม.ย. 68	พ.ค.. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน พ.ค.. 68 / พ.ค. 67
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ข้าว	273.26	185.06	47.66	3,064.78	-91.08
2	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	247.10	336.74	-26.62	973.91	-74.63
3	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	80.38	115.89	-30.64	94.78	-15.19
4	ยางพารา	70.13	27.46	155.39	100.99	-30.56
5	สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ	42.89	16.73	156.37	29.10	47.39
6	ใบยาสูบ	21.82	-	100.00	12.98	68.10
7	สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ	11.19	20.12	-44.38	31.44	-64.41
8	เครื่องเทศและสมุนไพร	2.76	5.26	-47.53	0.81	240.74
9	ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	1.51	2.74	-43.80	18.32	-91.59
10	กล้วยไม้	0.74	1.04	-28.85	0.08	825.00
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		711.04	751.81	5.73	4,327.19	-82.63
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ		726.96	753.23	3.61	4,358.51	-82.72

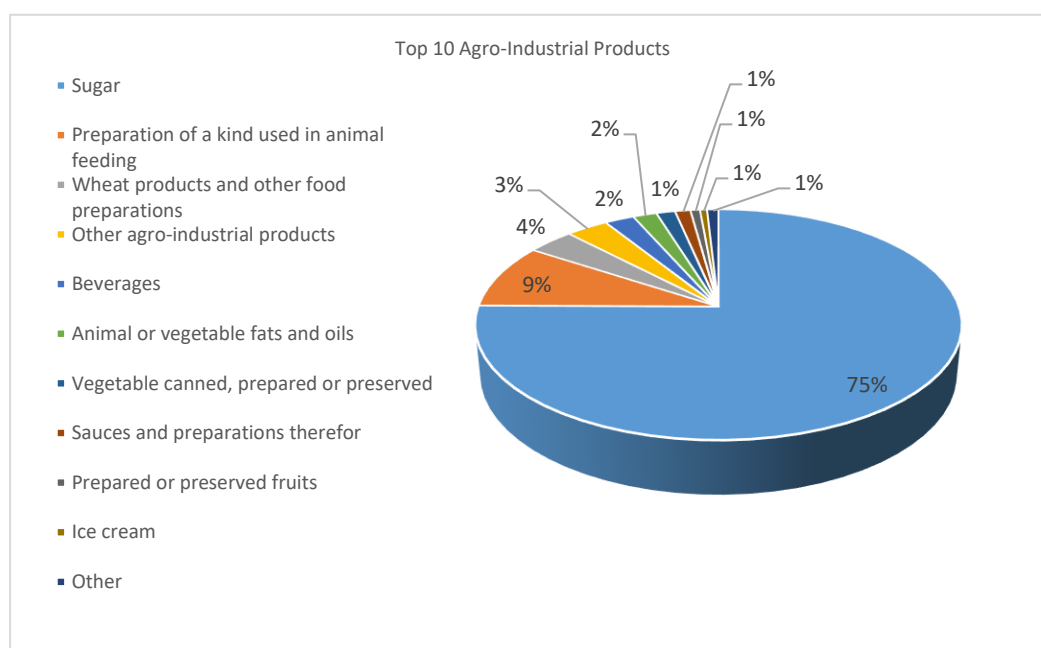

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนพฤษภาคม 2568

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนพฤษภาคม 2568

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	พ.ค. 68	เม.ย. 68	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน พ.ค. 68 – เม.ย. 68	พ.ค. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน พ.ค. 68 / พ.ค. 67
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	2,782.43	5,284.43	-47.35	1,486.94	87.12
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	334.81	276.54	21.07	302.18	10.80
3	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหาร สำเร็จรูปอื่นๆ	134.49	252.19	-46.67	208.47	-35.49
4	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	120.82	125.51	-3.74	139.56	-13.43
5	เครื่องดื่ม	84.48	93.42	-9.57	101.05	-16.40
6	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	67.82	72.03	-5.84	78.28	-13.36
7	ผักกระป๋อง และผักแปรรูป	53.69	49.25	9.02	86.38	-37.84
8	สิ่งปรุงรสอาหาร	43.84	58.29	-24.79	43.49	0.80
9	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	27.24	31.71	-14.10	40.54	-32.81
10	ไอศกรีม	20.03	9.99	100.50	7.91	153.22
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		3,669.65	6,253.36	-41.32	2,949.80	47.09
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		3,702.35	6,292.87	-41.17	2,545.93	45.42
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		4,421.46	6,964.40	-36.51	6,821.99	-35.19

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนพฤษภาคม 2568

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR)

Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมิถุนายน 2568	160.80	-8.28 %
เดือนมิถุนายน 2567	175.31	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า		
เดือนมิถุนายน 2568	160.80	-6.28 %
เดือนพฤษภาคม 2568	171.57	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน 2568	1,089.31	11.20 %
เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน 2567	979.58	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก - นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนเมษายน 2568

ลำดับ	รายการ	ก.ค. 67	ส.ค. 67	ก.ย. 67	ต.ค. 67	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค.68
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	48.5	47.17	54.33	44.12	70.63	33.97	45.12	40.66	49.69	33.09	44.18
2	วัสดุทำจากยาง	7.3	12.13	4.79	26.29	18.83	11.75	29.10	21.56	36.98	16.20	26.48
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		55.8	59.30	59.12	70.41	89.46	45.72	74.22	62.22	86.67	49.29	70.66

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนเมษายน 2568

ลำดับ	รายการ	ก.ค. 67	ส.ค. 67	ก.ย. 67	ต.ค. 67	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย.68	พ.ค.68
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	1.6	-	-	-	0.88	-	-	1.57	-	2.37	-
2	ยางแท่ง	-	-	-	-	0.84	-	0.79	-	0.29	-	0.99
	ยางธรรมชาติที่ กำหนดไว้ทางเทคนิค	-	-	-	-	0.84	-	0.79	-	0.29	-	0.99
3	น้ำยางข้น	3.1	20.7	50.15	54.99	73.66	86.49	33.14	65.06	64.54	25.09	69.14
4	ยางพาราอื่น ๆ - ลักษณะชั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		4.7	20.70	50.15	54.99	75.38	86.49	33.93	66.63	64.83	27.46	70.13

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

● ส่งออกยางพาราสุมาตราเหนือพื้นตัวบางส่วนในเดือนเมษายน 2568 แต่ละระดับ 20,799 ตัน

นาย Edy Irwansyah เลขาธิการบริหารสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย จังหวัดสุมาตราเหนือ (Gapkindo)เปิดเผยว่า ในเดือนเมษายน 2568 จังหวัดสุมาตราเหนือส่งออกยางธรรมชาติรวมทั้งสิ้น 20,799 ตัน ลดลงประมาณร้อยละ 4 เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคมซึ่งมีปริมาณ 21,666 ตัน อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบรายปี พบว่าปริมาณการส่งออกในเดือนดังกล่าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.33 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ระดับ 17,878 ตัน แม้ว่าการส่งออกจะปรับตัวลดลงเมื่อเปรียบเทียบรายเดือน แต่การขยายตัวในระดับรายปีสะท้อนถึงแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคยางพาราในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกยังคงต่ำกว่าระดับปกติที่เคยสูงถึง 42,000 ตันต่อเดือน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังมีความท้าทายหลายประการที่ภาคอุตสาหกรรมต้องเผชิญ โดยเฉพาะการลดลงของวัตถุดิบในภาคต้นน้ำ ความผันผวนของราคายางในตลาดโลก ตลอดจนข้อจำกัดด้านกฎระเบียบการส่งออก นอกจากนี้ สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย แม้จะเข้าสู่ฤดูแล้งแล้ว แต่ยังคงมีฝนตกต่อเนื่องในหลายพื้นที่ ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนลังเลที่จะกรีดยาง เนื่องจากคุณภาพและปริมาณน้ำยาง (Latex) ไม่อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยว ซึ่งยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและความสามารถในการส่งออก

นอกจากนี้ ราคายางธรรมชาติเฉลี่ยประเภท TSR20 ในตลาด SICOM ยังปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญจากระดับ 198.21 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัมในเดือนมีนาคม 2568 เหลือเพียง 171.15 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัมในเดือนเมษายน 2568

และยังไม่มีแนวโน้มพื้นที่ตัวที่ชัดเจนจนถึงต้นเดือนพฤษภาคม 2568 โดยปิดที่ระดับ 170.5 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้แรงจูงใจในการผลิตของเกษตรกรลดลงตามไปด้วย สำหรับปลายทางการส่งออกยางพาราจากจังหวัดสุมาตราเหนือในเดือนเมษายน 2568 กระจายไปยัง 31 ประเทศ โดยญี่ปุ่นยังคงเป็นตลาดหลัก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.01 ของการส่งออกทั้งหมด รองลงมาคือ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 15.53 จีน ร้อยละ 9.14 บราซิล ร้อยละ 7.57 และแคนาดา ร้อยละ 5.44 ส่วนการส่งออกไปยังตลาดยุโรปมีจำนวน 12 ประเทศ ลดลงเหลือร้อยละ 10.51 จากเดิมที่อยู่ในระดับร้อยละ 12.73 เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ประเทศในยุโรปที่รับซื้อยางพาราในเดือนเมษายน 2568 ได้แก่ สเปน ร้อยละ 1.94 โปแลนด์ ร้อยละ 1.65 ลักเซมเบิร์ก ร้อยละ 1.55 อิตาลี ร้อยละ 0.87 โรมาเนีย ร้อยละ 0.87 เบลเยียม ร้อยละ 0.72 ฝรั่งเศส ร้อยละ 0.64 บัลแกเรีย ร้อยละ 0.58 เยอรมนี ร้อยละ 0.41 สโลวีเนีย ร้อยละ 0.34 รัสเซีย ร้อยละ 0.27 และฟินแลนด์ ร้อยละ 0.07

ในบริบทของการเตรียมความพร้อมต่อระเบียบการค้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่าแห่งสหภาพยุโรป (European Union Deforestation Regulation: EUDR) การจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความยั่งยืน จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการรักษาการเข้าถึงตลาดยุโรปในระยะยาว ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และกลุ่มเกษตรกร โดยเฉพาะในการจัดเก็บข้อมูลพื้นที่เพาะปลูก การจัดทำแผนที่สวนยาง และการเสริมสร้างความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับแนวทางการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในโอกาสนี้ สมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตยางพารา ผ่านการสนับสนุนเกษตรกรรายย่อย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ และการยกระดับคุณภาพผลผลิตจากสวนยาง ซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักในการฟื้นฟูศักยภาพการส่งออกของจังหวัดสุมาตราเหนือให้กลับคืนสู่ทิศทางการเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

- ราคาขายตกต่ำต่อเนื่อง เกษตรกรอินโดนีเซียเตรียมเปลี่ยนอาชีพสู่แรงงานรับจ้าง

ราคายางพาราในระดับเกษตรกรยังคงปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงระยะเวลาเพียงสองเดือนที่ผ่านมา ราคายางลดลงจาก 13,500 รูเปียห์ เหลือเพียง 10,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นผลมาจากความผันผวนของตลาดโลก สถานการณ์ดังกล่าวสร้างความวิตกกังวลในหมู่เกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความเป็นไปได้ที่ราคาจะลดลงต่ำกว่า 10,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกรรายย่อย นาย Sungkunen Tarigan ประธานกลุ่มเกษตรกร Mbuah Page อำเภอ Seli sedang จังหวัดสุมาตราเหนือ เปิดเผยว่า แม้ในช่วงปีที่ผ่านมา เกษตรกรมีแรงจูงใจกลับมาทำการกรีดยางอีกครั้ง หลังจากราคายางเคยปรับตัวขึ้นถึงระดับ 14,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม แต่หากราคายางลดลงต่ำกว่า 10,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ก็จะไม่สามารถสร้างผลตอบแทนที่เพียงพอสำหรับแรงงานในระบบสวนยางได้อีกต่อไป

ภาวะราคายางพาราที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ยังคงส่งผลกระทบต่อแรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานกรีดยาง ซึ่งมีแนวโน้มจำเป็นต้องเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น อาทิ งานก่อสร้าง หรือแรงงานรับจ้างทั่วไป สถานการณ์ลักษณะนี้เคยเกิดขึ้นแล้วในช่วงวิกฤตอุตสาหกรรมยางเมื่อหลายปีก่อน ซึ่งส่งผลให้สวนยางจำนวนมากถูกปล่อยทิ้งร้าง ท่ามกลางความไม่แน่นอนเชิงโครงสร้างของภาคการผลิตและตลาด ขณะเดียวกัน เกษตรกรบางรายยังคงตั้งความหวังว่าราคายางจะสามารถฟื้นตัวกลับมาอยู่ในระดับที่เหมาะสมในอนาคตอันใกล้ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากการปรับตัวลดลงของราคายางได้ขยายวงกว้างไปยังภาคการส่งออก โดยในเดือนเมษายน 2568 ปริมาณการส่งออกยางพาราธรรมชาติจากจังหวัดสุมาตราเหนือปรับตัวลดลงร้อยละ 4 จากเดือนก่อนหน้า จาก 21,666 ตัน เหลือเพียง 20,799 ตัน

นาย Edy Irwansyah เลขาธิการบริหารสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) จังหวัดสุมาตราเหนือเปิดเผยว่า ตัวเลขดังกล่าวยังห่างไกลจากระดับเป้าหมายที่เหมาะสมซึ่งอยู่ที่ 42,000 ตันต่อเดือน ทั้งนี้ สถานการณ์ในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายของอุตสาหกรรมยางพาราทั้งในระดับจังหวัดและระดับชาติ ซึ่งต้องเผชิญกับทั้งปัญหาเชิงโครงสร้างภายในประเทศและแรงกดดันจากภาวะตลาดโลก

นอกจากนี้ การลดลงของปริมาณการส่งออกยางพารายังสะท้อนถึงความท้าทายเชิงโครงสร้างที่อุตสาหกรรมยางพารายังคงเผชิญอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นความผันผวนของราคารายในตลาดโลก ปัญหาด้านการส่งออก ตลอดจนการลดลงของอุปทานจากภาคต้นน้ำ แม้บางพื้นที่จะสามารถยกระดับประสิทธิภาพการผลิตได้ ตัวอย่างเช่น กลุ่มเกษตรกร Mbuah Page ที่สามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตจาก 15 ตัน เป็น 30 ตัน ภายในระยะเวลาเพียงสองสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม การปรับตัวลดลงของราคารายยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจในการผลิตของเกษตรกร ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีการเลื่อนการบังคับใช้มาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา แต่ผลกระทบในเชิงจิตวิทยาต่อความเชื่อมั่นของตลาดยังคงปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนผ่านตัวเลขการส่งออกและปริมาณการขนส่งที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่เดือนเมษายนที่ผ่านมา

ในขณะเดียวกัน ความไม่แน่นอนในระดับโลกยังเพิ่มขึ้นจากการเตรียมประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าแห่งสหภาพยุโรป (EUDR) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2568 โดยกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบหลักและส่งออกไปยังตลาดยุโรป ต้องผ่านกระบวนการผลิตที่มีห่วงโซ่อุปทานปลอดจากการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ภายใต้บริบทนี้ ความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) และการปฏิบัติตามหลักการพัฒนายั่งยืนจะกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการเข้าถึงตลาด การรับมือกับกฎระเบียบใหม่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกร โดยต้องเร่งจัดทำแผนที่แหล่งผลิต เพิ่มความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมแนวทางการผลิตที่เป็นมิตรกับระบบนิเวศควบคู่กันไป อีกทั้งยังต้องเร่งพัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนเกษตรกรรายย่อย และยกระดับประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้การส่งออกยางพาราของสุมาตราเหนือสามารถกลับมาอยู่ในทิศทางที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับ ที่	ภาพ ผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan	GrandLucky SCBD, Senayan	Total Buah Segar, Warung Buncit
1		มะขามหวาน	-	Rp 17,400/250g	-	Rp 27,500/250g	-
2		ลำไย	-	Rp 63,500/Kg	Rp 66,900/Kg	Rp 56,150/Kg	Rp 71,400/Kg
3		มะพร้าว น้ำหอม พร้อมดื่ม	-	-	-	Rp 38,150/Kg	-
4		มะพร้าว น้ำหอม	-	-	-	-	-
5		ทุเรียน หมอนทอง	-	-	-	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 168,188/5 Kg	-	Rp 159,900/5 Kg	-

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 500 รูเปียห์ ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- กระทรวงเกษตร กระทรวงโยธาธิการฯ และกระทรวงมหาดไทย ร่วมมือรักษาสภาพผลผลิตทางการเกษตรผ่านระบบชลประทานและติดตั้งเครื่องสูบน้ำในช่วงฤดูแล้ง

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวว่า ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงตุลาคม 2568 อินโดนีเซียจะเข้าสู่ฤดูแล้ง ซึ่งคาดการณ์ว่าปริมาณน้ำฝนจะลดต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญ สถานการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความแห้งแล้งของพื้นที่เพาะปลูก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการจัดสรรน้ำชลประทาน พื้นที่เพาะปลูกที่ลดลง รวมถึงเพิ่มความเสี่ยงต่อความล้มเหลวของผลผลิตทางการเกษตรในหลายภูมิภาค รวมว. Amran ยังเน้นย้ำว่า ในช่วงเวลาที่ท้าทายนี้ การรักษาสภาพผลผลิตถือเป็นภารกิจสำคัญอย่างยิ่ง โดยจากประสบการณ์ในปีที่ผ่านมา แม้จะต้องเผชิญกับปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) แต่ผลผลิตกลับเพิ่มขึ้นเนื่องจากการใช้ระบบติดตั้งเครื่องสูบน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายใน

ปีนี้ การดำเนินงานติดตั้งเครื่องสูบน้ำและระบบชลประทานจึงต้องเร่งดำเนินการอย่างเต็มที่และเป็นระบบ นอกจากนี้ รมว. Amran รายงานว่าได้เข้าร่วมการประชุมประสานงานเพื่อหารือแผนงานติดตั้งเครื่องสูบน้ำและระบบชลประทาน พร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงปัญหาความไม่สอดคล้องในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานชลประทานระหว่างส่วนกลางและท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่ส่วนกลางรับผิดชอบโครงข่ายหลัก (Primary network) ขณะที่โครงข่ายรองและโครงข่ายย่อย (Secondary and Tertiary networks) กลับถูกละเลย ส่งผลให้น้ำไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่เพาะปลูกได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นาย Dody Hanggodo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ กล่าวเน้นว่า กระทรวงโยธาธิการฯ มีความพร้อมในการสนับสนุนการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ผ่านการดำเนินงานภายใต้ข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 2 ปี 2568 ซึ่งได้มอบอำนาจให้รัฐบาลส่วนกลางสามารถดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานในระดับรองและระดับย่อยได้อย่างครบวงจรและบูรณาการ ขณะนี้กระทรวงโยธาธิการฯ ได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงเกษตรฯ ในการซ่อมแซมและจัดสร้างระบบชลประทานในจุดที่ได้มีการสำรวจไว้แล้ว โดยมีเป้าหมายเพื่อให้โครงข่ายส่งน้ำสามารถครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ได้มีการเน้นย้ำถึงบทบาทของหัวหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัด ซึ่งมีความเข้าใจสภาพพื้นที่และระบบชลประทานในท้องถิ่นเป็นอย่างดี และสามารถให้ข้อมูลสำคัญต่อการวางแผนและดำเนินโครงการได้อย่างแม่นยำ

ด้านนาย Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้เรียกร้องให้ผู้บริหารท้องถิ่นบูรณาการความร่วมมืออย่างเข้มแข็งในการสนับสนุนโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำและปรับปรุงระบบชลประทาน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ โดยเฉพาะการผลิตข้าวซึ่งได้รับผลกระทบจากความท้าทายของฤดูแล้งในปี 2568 ทั้งนี้ ได้มีคำสั่งให้หัวหน้าสำนักงานเกษตรและสำนักงานโยธาธิการในระดับจังหวัดและอำเภอ ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่เพาะปลูกและความพร้อมของแหล่งน้ำอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เนื่องจากที่ผ่านมา ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการก่อสร้างระหว่างส่วนกลางและท้องถิ่น ส่งผลให้การลงทุนมูลค่าหลายล้านล้านรูเปียห์ในโครงการอ่างเก็บน้ำและระบบส่งน้ำยังไม่สามารถบรรลุผลตามเป้าหมาย และพื้นที่เพาะปลูกยังคงอยู่ในระดับคงที่ที่ประมาณ 10 ล้านเฮกตาร์ต่อไป

ในด้านการดำเนินงาน ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้อนุมัติการจัดสรรงบประมาณจำนวน 12 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบชลประทานในพื้นที่กว่า 2 ล้านเฮกตาร์ สำหรับปี 2568 การเสริมสร้างระบบชลประทานในปีนี้จะเน้นไปที่พื้นที่เกษตรกรรมแบบเข้มข้น (Intensification) จำนวน 851,000 เฮกตาร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ รวมถึงพื้นที่นาข้าวรับน้ำฝนจำนวน 1 ล้านเฮกตาร์ และการขยายพื้นที่เพาะปลูกใหม่ (Extensification) อีก 500,000 เฮกตาร์ ขณะนี้ ระบบติดตั้งเครื่องสูบน้ำได้ถูกกระจายติดตั้งแล้วกว่า 80,000 จุดทั่วประเทศ ทั้งในเกาะชวาและนอกเกาะชวา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

- **อินโดนีเซียส่งออกกาแฟไตรมาสแรกปี 2025แตะ 99,600 ตัน สหรัฐฯ ยังเป็นตลาดนำเข้าอันดับหนึ่ง**

อินโดนีเซีย ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่ของโลก มีความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมที่ส่งผลให้กาแฟจากแต่ละภูมิภาคมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านรสชาติ กลิ่น และเรื่องราวเบื้องหลังกาแฟแต่ละสายพันธุ์ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านภูมิอากาศ ลักษณะของดิน และเทคนิคการแปรรูปแบบดั้งเดิมในแต่ละพื้นที่เพาะปลูก ส่งผลให้กาแฟจากแต่ละภูมิภาคของอินโดนีเซียมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้รับความนิยมในตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 อินโดนีเซียส่งออกกาแฟรวมทั้งสิ้น

99.6 พันตัน โดยสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศผู้นำเข้าอันดับหนึ่ง คิดเป็นปริมาณ 16.3 พันตัน หรือร้อยละ 16 ของการส่งออก กาแฟทั้งหมดในระดับประเทศ รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร (9.2 พันตัน) เบลเยียม (8.7 พันตัน) อียิปต์ (7.3 พันตัน) และแอลจีเรีย (6.1 พันตัน) นอกจากนี้ ยังมีการส่งออกกาแฟเพิ่มเติมไปยังประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก รวมอีกจำนวน 30.2 พันตัน

กาแฟที่ส่งออกส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเมล็ดกาแฟดิบ โดยเฉพาะพันธุ์โรบัสตา (Robusta) ซึ่งเป็นสินค้าหลัก มีปริมาณการส่งออกสูงกว่าพันธุ์อาราบิกา (Arabica) ถึงแปดเท่า แหล่งผลิตโรบัสตาที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดเบงกอล และจังหวัดชวาตะวันออก ขณะที่อาราบิกา แม้ปริมาณการส่งออกน้อยกว่า แต่ยังคงเป็นสินค้าออกที่มีศักยภาพสูงกว่าในแง่ราคา โดยมีพันธุ์ที่เป็นรู้จัก อาทิ กาแฟ Gayo จังหวัดอาเจะห์ กาแฟ Toraja จังหวัดสุลาเวสีกลาง กาแฟ Kintamani จังหวัดบาหลิ และ Flores Bajawa เกาะฟลอเรส นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังส่งออกกาแฟระดับพรีเมียมเฉพาะถิ่นในปริมาณจำกัด เช่น กาแฟ Luwak กาแฟ Papua Wamena จังหวัดปาปัว และกาแฟ Sidikalang จังหวัดสุมาตราเหนือ เนื่องจากมีราคาสูงในตลาดต่างประเทศและปริมาณการผลิตที่จำกัด แม้ภาพรวมของภาคการส่งออกจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่อินโดนีเซียยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้ากาแฟในบางส่วนเพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศเช่นกัน โดยในปี 2567 อินโดนีเซียนำเข้ากาแฟรวมทั้งสิ้น 52.29 พันตัน คิดเป็นมูลค่า 186.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แหล่งนำเข้าหลัก ได้แก่ ใต้หวัน (35.65 พันตัน มูลค่า 118.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) บราซิล (11.91 พันตัน มูลค่า 44.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และปาปัวนิวกินี (1.89 พันตัน มูลค่า 5.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการรักษาสมดุลระหว่างการผลิตเพื่อส่งออกและตอบสนองความต้องการภายในประเทศในภาคอุตสาหกรรมกาแฟของอินโดนีเซีย

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ข่าวด้านการเกษตร

- **นโยบายแปรรูปมะพร้าวของอินโดนีเซียภายใต้ข้อจำกัดด้านวัตถุดิบและความไม่สมดุลของห่วงโซ่อุปทาน**

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการแปรรูปมะพร้าวเชิงลึก (Downstream industrialization) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มะพร้าวภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายดังกล่าวเริ่มต้นท่ามกลางภาวะวิกฤตด้านวัตถุดิบที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศ แม้ว่ากระทรวงเกษตรและกลุ่มพันธมิตรผู้ผลิตมะพร้าวระดับท้องถิ่นจะได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือเพื่อเร่งรัดโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2568 แต่สถานการณ์จริงกลับแสดงให้เห็นถึงปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบอย่างต่อเนื่องในโรงงานผลิตน้ำมันมะพร้าว กะทิ และถ่านอัดแท่งจากกะลามะพร้าว ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567 เป็นต้นมา สาเหตุหลักที่ส่งผลต่อสถานการณ์ดังกล่าว ได้แก่ การลดลงของผลผลิตอันเนื่องมาจากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ รวมถึงการส่งออกมะพร้าวทั้งผลไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะ จีน ไทย และเวียดนามที่มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้สถานการณ์การขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศยังคงดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง

แม้ภาคอุตสาหกรรมจะเสนอให้มีการระงับการส่งออกมะพร้าวทั้งผล (Moratorium) รวมถึงการจัดเก็บภาษีส่งออก (Export levy) เพื่อรักษาปริมาณวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่ข้อเสนอดังกล่าวยังไม่ได้รับการตอบสนองในเชิงนโยบายอย่างเป็นทางการ ในขณะเดียวกัน โรงงานแปรรูปหลายแห่งจำเป็นต้องหยุดดำเนินการชั่วคราว หรือปิดกิจการอย่างถาวร ส่งผลกระทบอย่างหนักต่อโครงสร้างของอุตสาหกรรมโดยรวม ทั้งนี้ แม้จะมีการจัดทำ “แผนที่นำทางการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องของมะพร้าว” ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2568–2588) ซึ่งกำหนดเป้าหมายด้านการเพิ่มผลผลิต

การยกระดับผลผลิตภาพ และการควบคุมการส่งออกมะพร้าวทั้งผลไว้เป็นวาระสำคัญ แต่การนำไปปฏิบัติในระดับพื้นที่ยังขาดความชัดเจนและความคืบหน้าอย่างเป็นรูปธรรม

สถานการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้นผลักดันให้รัฐบาลอินโดนีเซียจำเป็นต้องเร่งดำเนินมาตรการเชิงนโยบายในระยะสั้น เพื่อรักษาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวที่ยังดำเนินการอยู่ ควบคู่กับการปรับปรุงฐานข้อมูลด้านผลผลิต และการบริโภคมะพร้าวในระดับประเทศให้มีความถูกต้อง ทันสมัย การแก้ไขปัญหาในระยะยาวจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานในระดับต้นน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านปริมาณวัตถุดิบได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว ขณะเดียวกัน หากรัฐบาลยังไม่สามารถจัดการกับข้อจำกัดดังกล่าวได้อย่างเป็นระบบ นโยบายส่งเสริมการแปรรูปเชิงลึกก็อาจไม่สามารถสร้างผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมในภาคอุตสาหกรรมได้

ทั้งนี้ รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายเพิ่มผลผลิตมะพร้าวให้ถึง 6 ล้านตัน และยกระดับผลผลิตภาพเป็น 1.78 ตันต่อเฮกตาร์ ภายในปี 2588 ดังนั้น หากต้องการหลีกเลี่ยงภาวะชะงักงันหรือความเสี่ยงต่อการถดถอยของอุตสาหกรรมโดยรวม รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินนโยบายที่มีความชัดเจน มีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้ เพื่อฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงให้กับภาคอุตสาหกรรมมะพร้าวอย่างยั่งยืนในระยะยาว

- **สุลาเวสีกลางเดินทางผลักดันส่งออกทุเรียน เปิดเส้นทางขนส่งทางเรือ-เสริมความร่วมมือเกษตรกร-นักลงทุน**

รัฐบาลจังหวัดสุลาเวสีกลางกำลังเร่งขับเคลื่อนการส่งออกทุเรียน ด้วยการเตรียมเปิดเส้นทางกระจายสินค้าทางเรือเส้นใหม่ ควบคู่กับการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกรและนักลงทุน เพื่อรองรับศักยภาพการผลิตที่แข็งแกร่งและความต้องการในตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศจีน ซึ่งนับเป็นโอกาสทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของพื้นที่ นาย Nelson Metubun หัวหน้าสำนักงานอาหารและพืชสวนจังหวัดสุลาเวสีกลาง เผยว่าการเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งจากทางอากาศมาเป็นทางเรือ จะช่วยลดระยะเวลาการจัดส่งจากเดิม 20 วัน เหลือเพียง 9-11 วัน ซึ่งถือเป็นข้อได้เปรียบสำคัญสำหรับการส่งออกทุเรียนสด เส้นทางที่วางแผนไว้จะเริ่มต้นจากท่าเรือ Pantoloan ใน Donggala ไปยังเมือง Bitung และจากนั้นส่งตรงไปยังประเทศจีน

นอกจากนี้ นาย Nelson เผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียเตรียมเปิดโอกาสให้มีการลงทุนเพื่อเสริมสร้างศูนย์กลางการผลิตทุเรียนในเขตต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งผลิตหลัก โดยระบุว่า จังหวัดสุลาเวสีกลางมีศักยภาพสูงในการขยายพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน ซึ่งจากการประเมินสามารถเพิ่มได้มากกว่า 30,000 เฮกตาร์ แม้ว่าปัจจุบันจะมีพื้นที่ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการเพียง 3,600 เฮกตาร์เท่านั้น การจัดทำข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอย่างถูกต้องนับเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดตั้งคลัสเตอร์การผลิต และวางระบบห่วงโซ่อุปทานที่เชื่อมโยงกับท่าเรือส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน สำนักงานการเกษตรและพืชสวน (TPH) อยู่ระหว่างการพัฒนาแบบความร่วมมือระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนและนักลงทุน เพื่อเสริมสร้างอำนาจต่อรองในตลาดโลก โดยมุ่งเน้นให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลราคาซื้อขายที่แท้จริง และยกระดับคุณภาพผลผลิตให้ตรงตามมาตรฐานของประเทศปลายทาง ความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยให้เกษตรกรได้รับความมั่นคงด้านรายได้ และมีบทบาทมากกว่าการเป็นผู้ผลิตทั่วไป โดยจะสามารถควบคุมมูลค่าทางเศรษฐกิจของผลผลิตที่ตนเองผลิตได้อย่างแท้จริง

ทั้งนี้ การอำนวยความสะดวกในการจับคู่ระหว่างเกษตรกรและนักลงทุนจะดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากพื้นที่ที่มีความพร้อมสูงสุดสำหรับการส่งออก เพื่อผลักดันให้ระบบการผลิตและส่งออกทุเรียนของจังหวัดสุลาเวสีกลางเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

- **รัฐมนตรีเกษตรอินโดนีเซียผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมอ้อย เร่งเป้าหมายพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล**

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย เน้นย้ำถึงความสำคัญของการปรับปรุงระบบบริหารจัดการอ้อยในระดับชาติอย่างเป็นระบบ เพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล (Sugar self-sufficiency) ได้ภายในระยะเวลาอันสั้น โดยในการประชุมประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย ที่จัดขึ้น ณ เมืองสุราบายา จังหวัดชวาตะวันออก รมว. Amran ได้นำเสนอแนวทางการขับเคลื่อนเชิงเร่งรัด (Exponential Approach) ผ่านกลยุทธ์หลักสองประการ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการขยายพื้นที่เพาะปลูก

ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบชลประทาน การส่งเสริมการใช้พันธุ์อ้อยคุณภาพสูง การจัดการดินอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อยแบบ Ratoon ที่เสื่อมคุณภาพ ซึ่งปัจจุบันมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 86 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ขณะที่ในด้านการขยายพื้นที่เพาะปลูก รัฐบาลตั้งเป้าเปิดพื้นที่เพาะปลูกใหม่จำนวน 200,000 เฮกตาร์ จากเป้าหมายรวม 500,000 เฮกตาร์ภายในระยะเวลา 3 ปี โดยดำเนินการผ่านความร่วมมือกับรัฐวิสาหกิจ อาทิ กลุ่มบริษัท PTP ทั้งนี้ รัฐบาลได้จัดเตรียมงบประมาณสนับสนุนโครงการดังกล่าว รวมกว่า 40 ล้านล้านรูเปียห์ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดสรรปุ๋ยอุดหนุน และการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์คุณภาพ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและรัฐวิสาหกิจอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ รมว. Amran ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปรับปรุงข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะระบบสินเชื่อเพื่อธุรกิจรายย่อย (The People's Business Credit Program: KUR) ซึ่งที่ผ่านมาเป็นอุปสรรคสำคัญที่จำกัดการเข้าถึงแหล่งทุนของเกษตรกรในลักษณะที่ต่อเนื่องและยั่งยืน ในด้านผลการดำเนินงาน รมว. Amran ระบุว่า การผลิตน้ำตาลของอินโดนีเซียยังคงแสดงแนวโน้มที่ดี แม้จะเผชิญกับความท้าทายจากสภาพภูมิอากาศในระดับโลก โดยในปี 2567 อินโดนีเซียสามารถผลิตน้ำตาลได้จำนวน 2.46 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.57 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.901 ล้านตันภายในปี 2568 ซึ่งนับเป็นระดับสูงสุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา รมว. Amran แสดงความเชื่อมั่นว่า เป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลของประเทศ ทั้งในส่วนการบริโภคภายในประเทศและภาคอุตสาหกรรม สามารถบรรลุได้เร็วกว่ากำหนดเดิม โดยตั้งเป้าไว้ที่ปี 2571 สำหรับการบริโภคทั่วไป และปี 2573 สำหรับภาคอุตสาหกรรม ภายใต้กรอบการบริหารจัดการที่ได้รับการปรับปรุงอย่างรอบด้าน การเร่งรัดการเปิดพื้นที่เพาะปลูกใหม่ การสนับสนุนทางการเงิน และการปฏิรูประเบียบข้อบังคับที่เอื้อต่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลอินโดนีเซียมีความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้ประเทศสามารถบรรลุเป้าหมายแห่งความเป็นอิสระในการผลิตน้ำตาลในระดับชาติ และลดการพึ่งพาการนำเข้าในระยะยาว เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพด้านอาหารและพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

- **อินโดนีเซียรับรองพันธุ์อ้อยใหม่สองสายพันธุ์ หนุนเป้าหมายพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลระดับชาติ**

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยังคงเดินหน้าขับเคลื่อนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลเพื่อการบริโภคภายในปี 2568 ซึ่งถือเป็นหนึ่งในภารกิจสำคัญของรัฐบาล นอกเหนือจากเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร โดยรัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำตาลจากต่างประเทศ ผ่านการดำเนินมาตรการเชิงยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการบริโภคน้ำตาลภายในประเทศได้อย่างเพียงพอ เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2568 กรมพืชเศรษฐกิจร่วมกับคณะกรรมการประเมินพันธุ์พืช (Crop Variety Evaluation Committee: TPV) ได้ประกาศรับรองพันธุ์อ้อยใหม่จำนวน 2 สายพันธุ์ ได้แก่ SGN 01 และ Panjalu 01 เพื่อ

ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและเสริมสร้างความยั่งยืนของภาคพืชไร่ โดยเฉพาะอ้อยซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในระดับประเทศ พันธุ์ SGN 01 เป็นข้อเสนอจากบริษัท PT. Sinergi Gula Nusantara (KSO Kebun Dhoho) ซึ่งพัฒนามาจากอ้อยโคลน JSR 13-2161 มีลักษณะการเจริญเติบโตแบบสุกปานกลางถึงค่อนข้างช้า แต่ให้ผลผลิตสูง เหมาะกับพื้นที่ที่มีฤดูกาลเก็บเกี่ยวไม่สั้นจนเกินไป ขณะที่พันธุ์ Panjalu 01 เป็นข้อเสนอจากรัฐบาลท้องถิ่นเมือง Kediri ร่วมกับสถาบันวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และศูนย์วิจัย BBPPTP สุราบายา ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ที่มีความหลากหลายของสภาพแวดล้อม

นาง Ebi Rulianti ผู้อำนวยการกองเมล็ดพันธุ์พืชไร่ และประธาน TPV ระบุว่า พันธุ์อ้อยทั้งสองสายพันธุ์ดังกล่าวจะช่วยเพิ่มทางเลือกในการใช้พันธุ์อ้อยคุณภาพสูง และคาดว่าจะสามารถสนับสนุนการยกระดับผลผลิต รวมถึงสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการในภาคการเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้านนาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจเปิดเผยว่า การรับรองพันธุ์อ้อยในครั้งนี้เป็นผลมาจากกระบวนการประเมินที่โปร่งใสและเป็นวิทยาศาสตร์ ตอบสนองต่อความต้องการของพื้นที่เพาะปลูก และมีคุณสมบัติเด่นในการให้ผลผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายในระดับสูง ทั้งนี้ การรับรองพันธุ์ดังกล่าวยังเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาระบบเมล็ดพันธุ์แห่งชาติ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลเพื่อการบริโภคภายในปี 2571 และรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพจากอ้อยภายในปี 2573 ตามกรอบที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับประธานาธิบดีหมายเลข 40 ปี 2023 นอกจากนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เน้นย้ำว่า ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน รัฐบาลท้องถิ่น และสถาบันวิจัย มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาพันธุ์อ้อยเชิงนวัตกรรม ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการเพิ่มผลผลิต ยกระดับรายได้ของเกษตรกร และส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมน้ำตาลอย่างยั่งยืนในระยะยาว

● ธนาคารอินโดนีเซียคาดการณ์เศรษฐกิจฟื้นตัวในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 เติบโตในกรอบร้อยละ 4.6–5.4

ธนาคารอินโดนีเซีย (Bank Indonesia: BI) ประเมินว่า เศรษฐกิจของประเทศจะปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 โดยคาดว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจตลอดปีจะอยู่ในช่วงร้อยละ 4.6–5.4 นาย Perry Warjiyo ผู้ว่าการธนาคารอินโดนีเซีย ระบุว่า อินโดนีเซียจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเชิงนโยบายแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นอุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ท่ามกลางภาวะไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งยังคงได้รับแรงกดดันจากมาตรการทางภาษีของสหรัฐอเมริกาและความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ภายใต้ความท้าทายดังกล่าว อินโดนีเซียยังคงมุ่งมั่นขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจในลักษณะที่ยั่งยืน โดยในไตรมาสที่สองของปี 2568 การส่งออกสินค้า (ยกเว้นกลุ่มน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ) มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลจากการเร่งวางแผนการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับผลกระทบจากนโยบายภาษีที่จะมีผลบังคับใช้ในอนาคตอันใกล้

ในอีกด้านหนึ่ง รัฐบาลอินโดนีเซียได้เร่งดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านนโยบายการคลัง โดยการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณผ่านการจัดสรรเงินเดือนเดือนที่ 13 ให้แก่ข้าราชการ การอุดหนุนค่าโดยสารขนส่งสาธารณะ ตลอดจนการเพิ่มความช่วยเหลือทางสังคมแก่ครัวเรือนผู้มีสิทธิ์รับสวัสดิการ (Beneficiary Families: KPM) พร้อมกันนี้ ธนาคารอินโดนีเซียยังคงเดินหน้าเสริมสร้างความสอดประสานเชิงนโยบายในทุกมิติ โดยเฉพาะในด้านนโยบายการเงิน นโยบายมาโครprudential และการพัฒนาระบบการชำระเงิน ให้สอดคล้องกับมาตรการด้านการคลังของภาครัฐ และนโยบายในภาคเศรษฐกิจจริง

ซึ่งรวมถึงการผลักดันโครงการ Asta Cita เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างแรงขับเคลื่อนเชิงโครงสร้างต่อเศรษฐกิจในระยะยาว

- **ยกระดับความมั่นคงพลังงาน: อินโดฯ เปิดพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันสำหรับไบโอดีเซลที่ปาปัวใต้**

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2568 นาย Sjafrie Sjamsoeddin รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมของอินโดนีเซีย พร้อมด้วยคณะผู้ติดตาม ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้ โยธาธิการและสิ่งก่อสร้าง ที่ปรึกษาพิเศษ ประธานาธิบดีด้านโครงสร้างพื้นฐาน เสนาธิการทหารสูงสุด รองเสนาธิการทหารบก ผู้อำนวยการสำนักงานยุทธโธปกรณ์ กระทรวงกลาโหม ประธานกรรมการบริษัท Agrinas Palma และผู้ว่าราชการจังหวัดปาปัวใต้ ได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมเขต Boven Digoel เพื่อสำรวจพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับโครงการไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระดับชาติในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมัน โดยเฉพาะดีเซล โดยมีเป้าหมายเพื่อบรรเทาความเสี่ยงจากการพึ่งพาแหล่งพลังงานต่างประเทศ

โครงการดังกล่าวเป็นความริเริ่มของประธานาธิบดี Prabowo Subianto โดยผ่านการลงพื้นที่ในครั้งนี้ รัฐบาลได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการวางรากฐานสู่ความเป็นอิสระด้านพลังงานของประเทศ ควบคู่กับการเสริมสร้างอธิปไตยทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การบูรณาการระหว่างภาคกลาโหม เกษตรกรรม ป่าไม้ และพลังงาน ถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายดังกล่าวอย่างยั่งยืน นาย Sjafrie ได้เดินทางโดยเฮลิคอปเตอร์จากสนามบิน Tanah Merah ไปยังพื้นที่พัฒนาแปลงปลูกปาล์มน้ำมัน และดำเนินการตรวจสอบทางอากาศในบริเวณที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพื้นที่ยุทธศาสตร์ภายใต้การดูแลของกองพันพัฒนาภูมิภาคที่ 803 กิจกรรมครั้งนี้สะท้อนถึงบทบาทของกระทรวงกลาโหมในการธำรงเสถียรภาพของภูมิภาคตะวันออก และแสดงถึงความตั้งใจของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ในภูมิภาคปาปัว โดยมีการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนความมั่นคงทางเศรษฐกิจและอธิปไตยด้านพลังงานของชาติอย่างยั่งยืน

ข่าวด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการีมาตา และน่านน้ำนาตูนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซन्द्रาวาซิช และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา

- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเตงการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมาคาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาดิจิทัลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตัน กรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมงพื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No.1/2023 concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing
2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 2/2023 concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources
3. Government Regulation of The Republic of Indonesia No.11/2023 concerning Quota-Based Fishing
4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No.28/2023 concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing
5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 36 of 2023 concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water
6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 187/2023 concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post- Production

Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)

7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 199/2023 concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

- **Shrimp Estate จังหวัดกาลิมันตันกลาง มุ่งยกระดับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค**

รัฐบาลจังหวัดกาลิมันตันกลางยังคงเดินหน้าผลักดันโครงการสำคัญ “Shrimp Estate” อย่างต่อเนื่อง ในฐานะโครงการยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและเพิ่มรายได้ในระดับภูมิภาค โดยโครงการดังกล่าวริเริ่มขึ้นภายใต้การนำของอดีตรัฐมนตรีว่าการจังหวัด นาย Sugianto Sabran และได้รับการสานต่อและขยายผลโดยผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบัน นาย Agustiar Sabran ซึ่งมุ่งเน้นการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม (Vannamei) ในเขตปกครอง Sukamara ในการลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและร่วมเก็บเกี่ยวผลผลิตล่าสุด นาย Herson B. Aden ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดฝ่ายเศรษฐกิจ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการ จากหน่วยงานบริการสาธารณะระดับท้องถิ่น (Regional Public Service Agency: BLUD) ไปสู่การจัดตั้งวิสาหกิจของรัฐบาลท้องถิ่น (Region-Owned Enterprise: BUMD) เพื่อขับเคลื่อนโครงการให้เป็นกิจการเชิงพาณิชย์ที่มีศักยภาพในการสร้างกำไร และสามารถขยายขนาดการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว การปรับเปลี่ยดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งควบคู่กับการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

โครงการ Shrimp Estate สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของผู้ว่าราชการจังหวัด นาย Agustiar Sabran และรองผู้ว่าราชการจังหวัด นาย Edy Pratowo ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเสริมสร้างรายได้ของท้องถิ่น (Pendapatan Asli Daerah: PAD) ควบคู่กันไป อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติในการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องในภาคการประมง (Downstream Industrialization) นาง Sri Widanarni หัวหน้าหน่วยงานประมงและทะเล จังหวัดกาลิมันตันกลาง เปิดเผยว่า ขณะนี้โครงการ Shrimp Estate ได้เข้าสู่ระยะของการเพาะเลี้ยงกุ้งอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีหน่วยปฏิบัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยและทะเล (Unit Pelaksana Teknis Budidaya Air Payau dan Laut: UPTB) เป็นผู้บริหารจัดการหลัก ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวมีศักยภาพในการจัดจำหน่ายผลผลิตทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งไม่เพียงแต่จะสร้างรายได้อย่างมีนัยสำคัญให้แก่ท้องถิ่น แต่ยังเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญสำหรับประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งอีกด้วย

สำหรับขั้นตอนถัดไป รัฐบาลจังหวัดมีแผนจัดทำการศึกษาความเป็นไปได้ในทุกมิติ (Feasibility Study) เพื่อประเมินแนวทางการเปลี่ยนสถานะของโครงการไปสู่การดำเนินธุรกิจในรูปแบบของ BUMD อย่างเป็นทางการ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างบทบาทของโครงการ Shrimp Estate ให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดกาลิมันตันกลางอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

- **มุ่งสู่การพึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือภายในปี 2570 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ร่วมมือพัฒนา ศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ**

เพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่พึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือภายในปี 2570 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) ได้ริเริ่มความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ใน 3 ด้านหลัก เพื่อพัฒนา “ศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ” (National Salt Industry Center: K-SIGN) ในเขต Rote Ndao จังหวัด นูซาเต็งการาตะวันออก ความร่วมมือดังกล่าวประกอบด้วย การลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่น Rote Ndao สำนักงานที่ดินในพื้นที่ และบริษัท PT PLN (Persero) หน่วยงานประจำภูมิภาคนูซาเต็งการาตะวันออก โดยครอบคลุม ข้อตกลงด้านการรับรองกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และสัญญาจัดหาไฟฟ้า เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการดำเนินงานของ K-SIGN อย่างเป็นรูปธรรม

นาย Koswara อธิบดีกรมการจัดการพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Marine Spatial Management) เปิดเผยว่า ความร่วมมือในครั้งนี้ไม่ใช่เพียงการลงนามในเอกสารเท่านั้น หากแต่เป็นก้าวสำคัญสู่การเสริมสร้างศักยภาพการ พึ่งพาตนเองของอินโดนีเซียในด้านการผลิตเกลือ โดยศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติดังกล่าวจะถูกพัฒนาให้เป็นรากฐานของ อุตสาหกรรมเกลือสมัยใหม่ที่มีความยั่งยืน และสามารถบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำภายในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2568– 2573) ความร่วมมือดังกล่าวครอบคลุมการดำเนินการด้านกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าที่ เชื่อถือได้ และการวางแผนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ การรับรองกรรมสิทธิ์ในที่ดินจะเน้นการสำรวจและ บริหารจัดการพื้นที่ของรัฐอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่บริษัท PT PLN จะสนับสนุนการจัดหาไฟฟ้าในพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ใน เขตอนุรักษ์ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ

การดำเนินการพัฒนาในเขต Rote Ndao จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก จะถูกยกระดับให้เป็นโครงการต้นแบบ ระดับชาติ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารและการเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยมุ่งเน้นการพัฒนา อุตสาหกรรมเกลือที่บูรณาการ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผ่านการจัดสรรพื้นที่ใช้งาน อย่างเหมาะสม การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกร และการรับประกันการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพผ่านระบบ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การพัฒนาโครงการศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติดังกล่าวสอดคล้องกับข้อบังคับ ประธานาธิบดี หมายเลข 17 ปี 2025 ว่าด้วยการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ ซึ่งเป็นกรอบนโยบายสำคัญใน การผลักดันให้อินโดนีเซียสามารถพึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

- **KKP ร่วม GDST พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์ประมง STELINA สู่มาตรฐานระดับโลก**

เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2568 ณ Nusa Dua จังหวัดบาหลี่ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (KKP) ได้จัดกิจกรรม Kick-off Event “Stelina: Advancing Traceability in Tuna and Shrimp Industries” ภายใต้ โครงการ “KKP Develops a Global Standard Fishery Fisheries Product Trace System” ณ โรงแรม Grand Hyatt Bali เพื่อเปิดตัว ระบบตรวจสอบย้อนกลับและโลจิสติกส์ผลิตภัณฑ์ประมงแห่งชาติ (National Fish Logistics and Traceability System: STELINA) สำหรับอุตสาหกรรมทูน่าและกุ้ง โดยมีนาย Tornanda Syaifullah อธิบดีกรมส่งเสริมขีด ความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) เป็นประธานในพิธีเปิด ในโอกาสนี้ KKP

ได้ประกาศความร่วมมือกับองค์กร Global Dialogue on Seafood Traceability (GDST) เพื่อยกระดับระบบ STELINA ให้สอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล ระบบดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการรับรองว่าผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกจากอินโดนีเซียที่มาจากกระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและไม่เกี่ยวข้องกับการทำประมงผิดกฎหมาย

“STELINA” เป็นแนวทางความร่วมมือที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของการทำงานเชื่อมโยงระหว่างระบบต่าง ๆ (Interoperability) โดยใช้เทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) ซึ่งช่วยเสริมสร้างระบบบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำให้มีความเข้มแข็ง และนำเสนอข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ประมงแก่ผู้บริโภคอย่างครบถ้วนและโปร่งใส โดยระบบจะบันทึกข้อมูลในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเพาะเลี้ยงหรือการจับสัตว์น้ำ ไปจนถึงการส่งมอบถึงมือผู้บริโภคอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ การพัฒนาระบบนี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความเชื่อมั่นของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย รวมถึงช่วยลดข้อครหาว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีแหล่งที่มาจากการทำประมงที่ผิดกฎหมายหรือไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ความต้องการของตลาดโลก

นาย Tornanda ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปี 2567 มูลค่าส่งออกกุ้งของอินโดนีเซียอยู่ที่ 1.68 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 28.2 ของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงทั้งหมด โดยมีประเทศปลายทางหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน สหภาพ ยุโรป และอาเซียน ขณะที่มูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์กลุ่มทูน่า-มาเกอเรล-บอนิโตะ (Tuna-Cakalang-Tongkol: TCT) อยู่ที่ 1.03 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 17.4 โดยมีตลาดหลัก ได้แก่ อาเซียน สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และตะวันออกกลาง “หนึ่งในแนวโน้มความต้องการของตลาดโลกในปัจจุบัน คือข้อกำหนดด้านความโปร่งใสและความยั่งยืนในการตรวจสอบย้อนกลับ ผู้บริโภคต่างให้ความสำคัญต่อข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำ รวมถึงวิธีการจับหรือเพาะเลี้ยงที่สามารถอนุรักษ์ระบบนิเวศไว้ได้”

ในโอกาสเดียวกัน นาย Huw Thomas ผู้อำนวยการบริหาร GDST เปิดเผยว่า การบูรณาการระบบ STELINA เข้ากับแพลตฟอร์มของ GDST สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน และสร้างความมั่นใจต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงสำหรับการบริโภคของประชาคมโลก ด้านนาง Janti Juari ประธานสมาคมการประมงด้วยเบ็ดตัวและเบ็ดมือแห่งอินโดนีเซีย (AP2HI) กล่าวว่า การพัฒนา STELINA ให้เป็นระบบที่ได้มาตรฐานระดับโลก นับเป็นโอกาสใหม่ในการยกระดับศักยภาพการส่งออก โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์กุ้งและทูน่าของอินโดนีเซียในตลาดโลก ทั้งนี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน เพื่อรักษาความยั่งยืนของระบบนิเวศทางทะเล และสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยหนึ่งในแนวทางสำคัญของ KKP คือ การรับรองว่ากิจกรรมการจับและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในอินโดนีเซียดำเนินไปอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- รัฐมนตรี KKP และผู้ว่าฯ ขวตตะวันตก ผันกำลังขับเคลื่อนโครงการฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยง 20,413 เฮกตาร์ เสริมศักยภาพเศรษฐกิจชายฝั่ง

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2568 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (KKP) ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับรัฐบาลระดับจังหวัดและรัฐบาลท้องถิ่นในจังหวัดชาวตะวันตก เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินโครงการฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา (Java North Coast: Pantura) ครอบคลุมพื้นที่รวมทั้งสิ้น 20,413.25

เฮกตาร์ ใน 4 เขตหลัก ได้แก่ Bekasi, Karawang, Subang และ Indramayu ความร่วมมือนี้มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและการประมงตามแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยมีนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง และนาย Dedi Mulyadi ผู้ว่าราชการจังหวัดชวาตะวันตก ร่วมลงนาม

ข้อตกลงดังกล่าวครอบคลุม การเพิ่มผลผลิตของสินค้าประมงเพาะเลี้ยงที่มีศักยภาพสูง การพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนด้านการเพาะเลี้ยง ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างศักยภาพด้านการแปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์ประมง การพัฒนาธุรกิจด้านทะเลและการประมง การควบคุมและกำกับดูแลทรัพยากรทางทะเลและประมง การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคล และการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประมง โดยพื้นที่ทั้งหมดที่ได้รับการฟื้นฟูจะดำเนินการภายใต้โครงการความมั่นคงทางอาหารในพื้นที่ป่าไม้ (Forest Area Scheme for Food Security: KHKP) มีขนาดรวมประมาณ 20,413.25 เฮกตาร์ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ในเขต Bekasi จำนวน 8,188.49 เฮกตาร์ เขต Karawang จำนวน 6,979.51 เฮกตาร์ เขต Subang จำนวน 2,369.76 เฮกตาร์ และเขต Indramayu จำนวน 2,875.48 เฮกตาร์

โครงการฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา มุ่งเน้นการพัฒนา “ปลานิลเค็ม” (Saline tilapia)” ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่มีความทนทานต่อโรค เติบโตเร็ว และมีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง ทั้งในตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก KKP ตั้งเป้าเพิ่มผลผลิตจาก 0.6 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี เป็น 144 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี หรือคิดเป็นผลผลิตรวมประมาณ 1.18 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 30.65 ล้านล้านรูเปียห์ โครงการดังกล่าวคาดว่าจะสามารถสร้างโอกาสในการจ้างงานให้ประชาชนในพื้นที่กว่า 119,100 ราย ทั้งในภาคต้นน้ำและปลายน้ำ รมว. Trenggono ย้ำว่า โครงการนี้ไม่เพียงเป็นการเพิ่มผลผลิตเท่านั้น แต่ยังสร้างความหวังใหม่และโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในภูมิภาคดังกล่าว ด้านนาย Dedi Mulyadi ผู้ว่าราชการจังหวัดชวาตะวันตก ระบุว่า ภายใต้การนำของรมว. Trenggono กระทรวง KKP ได้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการทะเลและประมงอย่างเป็นรูปธรรม โดยเชื่อว่าโครงการฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา จะยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งของจังหวัดอย่างยั่งยืน

ข่าวด้านปศุสัตว์

- กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียผลักดันการผลิตนมภายในประเทศเป็นยุทธศาสตร์หลักลดอัตราภาวะแคะแกระในเด็ก

ท่ามกลางความพยายามอย่างจริงจังของรัฐบาลอินโดนีเซียในการลดอัตราภาวะแคะแกระในเด็ก (Stunting) ในระดับประเทศ นมได้กลับมาเป็นบทบาทสำคัญในฐานะหนึ่งในกลยุทธ์เชิงยุทธศาสตร์ โดยในโอกาส “วันนมแห่งชาติ Nusantara Milk Day” ซึ่งตรงกับวันที่ 1 มิถุนายนของทุกปี ได้กลายเป็นเครื่องเตือนใจถึงความสำคัญของการลงทุนใน “แก้วนมท้องถิ่น” ซึ่งเปรียบได้กับการลงทุนเพื่ออนาคตของเด็กอินโดนีเซีย ประเด็นดังกล่าวได้รับการหยิบยกขึ้นในเวทีเสวนาวิชาการระดับชาติ ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัย Andalas เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2568 ภายใต้หัวข้อ “นวัตกรรมและความยั่งยืนของการผลิตเพื่อป้องกันภาวะแคะแกระในเด็ก” (Innovation and Sustainability of Production in Preventing Stunting) โดยมีผู้แทนจากภาครัฐ นักวิชาการ และภาคอุตสาหกรรมเข้าร่วมระดมความคิดเห็น เพื่อกำหนดทิศทางร่วมกันใน

การเสริมสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมนมให้มีความเข้มแข็ง ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อส่งเสริมสุขภาพทางโภชนาการของครัวเรือนในระยะยาว

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำว่า การส่งเสริมการบริโภคนมในระดับประเทศ ถือเป็นมาตรการเชิงรูปธรรมในการลดอัตราภาวะแคระแกร็นในเด็ก ซึ่งล่าสุดอยู่ที่ระดับร้อยละ 19.8 ตามข้อมูลจากการสำรวจสถานะโภชนาการของอินโดนีเซีย (Indonesian Nutritional Status Survey: SSGI) ประจำปี 2567 โดยชี้ว่า นมเป็นแหล่งสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของเด็ก ทั้งโปรตีนคุณภาพสูง วิตามิน และแร่ธาตุ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ “อินโดนีเซียรุ่งเรือง 2045” (Indonesia Emas 2045) ที่มุ่งสู่การเป็นประเทศมั่งคั่งและมีศักยภาพระดับโลกภายในปี 2588

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรได้ตั้งเป้าหมายจำนวนประชากรโคนมและโคเนื้ออย่างละ 1 ล้านตัว ภายในปี 2572 โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการกว่า 196 รายที่แสดงเจตจำนงเข้าร่วมลงทุนและสนับสนุนการขยายฟาร์มโคนมอย่างเป็นรูปธรรม ขณะเดียวกัน กรมปศุสัตว์ฯ ได้ดำเนินโครงการนาร่องแจกนมฟรีแก่ครูและนักเรียนกว่า 5,600 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 36 แห่งในเขต Banyumas จังหวัดชวากลาง ภายใต้โครงการอาหารมีโภชนาการฟรี (Free Nutritious Meal Program: MBG) โดยกิจกรรมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์เนื่องในวันนมแห่งชาตินุซันตารา และมุ่งกระตุ้นพฤติกรรมการบริโภคนมตั้งแต่วัยเยาว์

ศาสตราจารย์ Epi Taufik จากมหาวิทยาลัยเกษตรโบกอร์ (IPB University) และสมาชิกคณะกรรมการโภชนาการแห่งชาติ (National Nutrition Agency: BGN) เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่ประชาชนในวงกว้าง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคนมและอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ โดยชี้ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประโยชน์ของนม ศาสตราจารย์ Epi ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการโภชนาการแห่งชาติมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับภาวะโภชนาการของประชาชน ผ่านกิจกรรมรณรงค์ในสื่อมวลชน โรงเรียน และบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน โดยเน้นว่า “การให้ความรู้ต่อสาธารณชนถือเป็นกุญแจสำคัญในการป้องกันปัญหาทางโภชนาการ เช่น ภาวะแคระแกร็น (Stunting) ภาวะผอมแห้ง (Wasting – ภาวะที่เด็กมีน้ำหนักต่ำเมื่อเทียบกับส่วนสูง) และภาวะโลหิตจาง (Anemia)”

ขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์ Arief จากภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ มหาวิทยาลัย Andalas ได้กล่าวถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเลี้ยงโคนมในระดับครัวเรือนว่า เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มปริมาณการผลิตและการบริโภคนมภายในประเทศ โดยระบุว่า โคนมภาคประชาชนยังมีศักยภาพสูง หากได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านจำนวนสัตว์เลี้ยง และการจัดระบบตลาดที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ศาสตราจารย์ Arief ได้เรียกร้องให้ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม รวมถึงโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคเอกชน (Corporate Social Responsibility: CSR) เข้ามามีบทบาทในการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร ตลอดจนสนับสนุนการขยายโครงการแจกนมฟรีให้ครอบคลุมกลุ่มเปราะบาง อาทิ สตรีมีครรภ์ หญิงให้นมบุตร และเด็กปฐมวัย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบอุตสาหกรรมนมนมของประเทศอย่างยั่งยืน

- อินโดนีเซียตั้งเป้าการลงทุนเพื่อนำเข้าโคนม 100,000–150,000 ตัวภายในปี 2568 เสริมความมั่นคงด้านอาหาร ลดการพึ่งพาการนำเข้านมดิบ

นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า รัฐบาลมีเป้าหมายในการดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการนำเข้าโคนมจำนวนระหว่าง 100,000–150,000 ตัวภายในปี 2568 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ ลดการพึ่งพาการนำเข้านํ้านมดิบจากต่างประเทศ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระยะยาว อินโดนีเซียยังคงเผชิญความท้าทายเชิงโครงสร้างในภาคการผลิตนํ้านม โดยเฉพาะ ปัญหาการขาดแคลนแม่โคสำหรับการขยายพันธุ์ในระดับฟาร์ม โคนมที่นำเข้าในครั้งนี้จะถูกเลี้ยงในระบบฟาร์มที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และจะมีการจัดสรรให้แก่เกษตรกรรายย่อย เพื่อนำไปใช้ในการผลิตนํ้านมภายในประเทศ ซึ่งคาดว่าจะช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้านํ้านมดิบอย่างค่อยเป็นค่อยไปในลักษณะเชิงระบบ

จากข้อมูลของ ร.ม.ช. Sudaryono ปัจจุบันกว่า ร้อยละ 80 ของปริมาณนมที่ใช้ในโครงการอาหารเสริมเพื่อโภชนาการเด็ก (Indonesia Free Nutritious Meals Programme) ยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้น แนวทางการนำเข้าโคนมในครั้งนี้ มิได้มีเป้าหมายเพื่อยุติการนำเข้าโดยสิ้นเชิงในระยะสั้น หากแต่มีเป้าหมายในการลดสัดส่วนการนำเข้าอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี โดยมุ่งสู่การบรรลุระดับการพึ่งพาตนเองที่ยั่งยืนในระยะยาว ขณะนี้ อินโดนีเซียได้รับการส่งมอบโคนมแล้วจำนวนประมาณ 20,000 ตัว โดยหนึ่งในนักลงทุนรายสำคัญคือบริษัท FrieslandCampina จากประเทศเนเธอร์แลนด์ อย่างไรก็ตาม ร.ม.ช. Sudaryono ยังมิได้เปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนโคนมเพิ่มเติมที่บริษัทดังกล่าวจะนำเข้ามาในระยะต่อไป

ทั้งนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียและรัฐบาลเนเธอร์แลนด์ได้ลงนามใน บันทึกความเข้าใจ (MoU) ว่าด้วยความร่วมมือด้านการนำเข้าสัตว์มีชีวิต เพื่อสนับสนุนโครงการขยายฝูงโคนมภายในประเทศ โดยตามข้อมูลของ ร.ม.ช. Sudaryono นักลงทุนหลายรายได้แสดงเจตจำนงอย่างเป็นทางการ ในการเข้าร่วมโครงการนำเข้าโคมีชีวิต ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพของประเทศเนเธอร์แลนด์ในการเป็นหุ้นส่วนหลักด้านการลงทุน ที่จะมียุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซียในระยะยาว

ข่าวด้านอื่นๆ

- **BPJPH เชิญชวนอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการร่วมขับเคลื่อนฮาลาลอินโดนีเซียสู่เวทีโลก ในงาน IIHF 2025**

หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) กระทรวงกิจการศาสนาอินโดนีเซีย เดินหน้าส่งเสริมและยกระดับอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเตรียมจัดงาน “มหกรรมฮาลาลนานาชาติอินโดนีเซีย” (Indonesia International Halal Festival: IIHF) ประจำปี 2568 ระหว่างวันที่ 20–22 มิถุนายน 2568 ณ ศูนย์การประชุมนานาชาติจาการ์ตา (Jakarta International Convention Center: JICC) ในโอกาสนี้ นาย Ahmad Haikal Hasan หัวหน้า BPJPH ได้เชิญชวนภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ใช้เวทีดังกล่าวเป็นโอกาสในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ฮาลาลของตนผ่านการเข้าร่วมแสดงสินค้า โดยพื้นที่จัดแสดงได้เปิดให้จองล่วงหน้าแล้ว ทั้งนี้ งาน IIHF 2025 มีกำหนดรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลจากภาครัฐกิจในหลากหลายระดับ ตั้งแต่บริษัทขนาดใหญ่ ผู้ประกอบการรายย่อย หน่วยตรวจรับรองฮาลาล (Halal Inspection Bodies: LPH) ไปจนถึงสถาบันผู้ช่วยกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (Halal Product Process Assistance Institutions: LP3H) การจัดงานในปีนี้ได้ยังได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมในระดับนานาชาติจากหลายประเทศ อาทิ สาธารณรัฐเกาหลีใต้ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา

นิวซีแลนด์ มาเลเซีย และอินเดีย รวมถึงตัวแทนจัดจำหน่ายรายใหญ่ เช่น บริษัท PT Suri Nusantara Jaya โดยนาย Haikal เปิดเผยว่า งานมหกรรมดังกล่าวคาดว่าจะสามารถดึงดูดผู้เข้าร่วมได้เฉลี่ยวันละประมาณ 8,000 คน

พร้อมกันนี้ หน่วยงาน BPJPH ยังมีแผนจัดสรร “ใบรับรองฮาลาล” จำนวน 10,000 ฉบับ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการ MSMEs ภายใต้โครงการสนับสนุนการขอรับรองฮาลาล ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มศักยภาพในการส่งออก โดยนาย Haikal เน้นย้ำว่า การได้รับการรับรองฮาลาลมิใช่เพียงการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายเท่านั้น หากแต่ยังถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว ทั้งนี้ งาน IIHF 2025 จะไม่เพียงเป็นเวทีจัดแสดงสินค้าเท่านั้น แต่ยังมีกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ อาทิ สัมมนาด้านผู้ประกอบการ เวทีเสวนาธุรกิจฮาลาล และกิจกรรมอภิปรายทางศาสนา โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสาขาเข้าร่วม นาย Haikal กล่าวเพิ่มเติมว่า มหกรรมดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนเป้าหมายของอินโดนีเซียในการก้าวขึ้นเป็น “ผู้นำอุตสาหกรรมฮาลาลระดับโลก” และยกระดับอันดับของประเทศใน “ดัชนีเศรษฐกิจอิสลามโลก” (Global Islamic Economy Indicator) พร้อมทั้งเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันผลักดันวิสัยทัศน์ “ฮาลาลอินโดนีเซียเพื่อประชาคมโลก” (Halal Indonesia for the Global Community) ให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา โดย น.ส.สุตปราณี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ประจำกรุงจาการ์ตา ได้เข้าร่วมการประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ทั่วโลก ประจำปี 2568 ในหัวข้อ "การทูตเชิงรุกที่ตอบโจทย์ประชาชน: จากนโยบายสู่การปฏิบัติ" ผ่านระบบการประชุมทางไกลออนไลน์ ระหว่างวันที่ 9-10 มิถุนายน 2568 โดยนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้มอบนโยบายการดำเนินงานเชิงรุกทางการทูตแก่เอกอัครราชทูตกงสุลใหญ่ และทีมประเทศไทยทั่วโลก ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้กล่าวบรรยายในหัวข้อ "ทิศทางนโยบายเศรษฐกิจไทย" นอกจากนี้ ยังการบรรยายและเสวนาในหัวข้อ "เศรษฐกิจไทยในยุค Trump 2.0 : ความท้าทายและโอกาส" การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน และยุทธศาสตร์การดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรม AI ดิจิทัลและสร้างสรรค์ ทั้งนี้ในวันที่สองของการประชุม ได้มีการบรรยายเพิ่มเติมในหัวข้อ ยุทธศาสตร์การดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ยุทธศาสตร์การดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และกลยุทธ์การนำเสนอโครงการแลนด์บริดจ์กับนักลงทุนต่างประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ การประชุมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทันการทูตทั่วโลกสามารถดำเนินการตามยุทธศาสตร์การทูตเศรษฐกิจเชิงรุก ทั้งในการดึงดูดการลงทุนและการค้าจากต่างประเทศ และการแสวงหาโอกาสและเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยในช่วงภาวะสงครามการค้าโลกในขณะนี้

- เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2568 เวลา 15.00 น. น.ส.สุตปราณี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ประจำกรุงจาการ์ตา ได้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริหาร (ทีมประเทศไทย) สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ครั้งที่ 4 ประจำปีงบประมาณ 2568 ผ่านการประชุมระบบทางไกลออนไลน์ โดยมีเอกอัครราชทูต

ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เป็นประธานการประชุม โดยในการประชุมเอกอัครราชทูตฯ ได้แจ้งผลการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 46 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง (46th ASEAN Summit and Related Meetings) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-27 พฤษภาคม 2568 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย รวมทั้งสรุปผลการประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ทั่วโลก ประจำปี 2568 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 8-14 มิถุนายน 2568 ณ ประเทศไทย และผลการดำเนินงานสำคัญของ สอท.ระหว่าง เดือนมีนาคม - มิถุนายน 2568 และแผนดำเนินงานช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2568 นอกจากนี้ หัวหน้าทีมประเทศไทย อาทิ กงสุลใหญ่ ณ เมืองปีนัง เมืองโกตาบารู ผู้ช่วยทูตทหาร 3 เหล่าทัพ และตำรวจ กระทรวงเกษตรฯ พาณิชย และการท่องเที่ยว เป็นต้น ได้รายงานผลการดำเนินงานและกิจกรรมสำคัญของสำนักงานฯ ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2568 และแผนดำเนินงานช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2568 โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รายงานผลและแผนการดำเนินงาน ที่สำคัญของสำนักงานฯ และนำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการผลักดันผลไม้ไทยในตลาดมาเลเซียตามนโยบายของรัฐบาล ข้อมูลสินค้าเกษตรของไทยที่มีการตรวจพบสารตกค้างและไม่เป็นไปตามมาตรฐานการนำเข้าของมาเลเซีย และการจัดทำข้อตกลงด้านการยอมรับมาตรฐานสินค้าฮาลาลระหว่างไทย-อินโดนีเซีย เป็นต้น

❖ การแก้ไขปัญหา

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานประสานกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) ติดตามการขึ้นทะเบียนของสถานประกอบการบริษัท Thai Awesome Co., Ltd. (VCN. 176) เพื่อประกอบการพิจารณาขอส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงจากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบว่า กำลังรอเข้าสู่ขั้นตอน Desk Review
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา โดย น.ส.สุตพรานี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ประจำกรุงจาการ์ตา ได้เข้าร่วมการประชุมเตรียมการสำหรับการประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ทั่วโลก ประจำปี 2568 ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 8-14 มิถุนายน 2568 ณ กระทรวงการต่างประเทศ ร่วมกับเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2568 เวลา 16.00 น. โดยได้มีการนำเสนอข้อมูลและให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดตลาดสินค้าเกษตร อาทิ เห็ดเหิมทอง ใบชาแห้ง และสินค้าปศุสัตว์ของไทยที่ต้องการส่งออกมายังอินโดนีเซีย รวมทั้ง การส่งเสริมสินค้าเกษตรไทยให้เป็นห่วงโซ่อาหารของโลก และการขับเคลื่อนนโยบายด้านการเกษตรในประเทศอาเซียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ในหัวข้อ "การทูตเชิงรุกเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย" ต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สามารถดำเนินการตามยุทธศาสตร์การทูตเศรษฐกิจเชิงรุก ทั้งในการดึงดูดการลงทุนและการค้าจากต่างประเทศ และการแสวงหาโอกาสและรองรับความท้าทายภายใต้บริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักในการประชุมดังกล่าว
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากบริษัท บอลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งดำเนินงานในฐานะที่ปรึกษาโครงการจัดทำนโยบายเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของประเทศไทย ภายใต้โครงการดังกล่าว บริษัทฯ มีแผนจัดเก็บข้อมูลและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ผ่านการศึกษาฐานภาคสนามในอินโดนีเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมแนวคิดและประสบการณ์จากภาคส่วนน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย เพื่อนำมาประกอบการจัดทำนโยบายเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของไทยให้มีเสถียรภาพและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ในโอกาสนี้ บริษัท บอลลิเกอร์ฯ ขอความ

อนุเคราะห์จากฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ในการประสานงานเพื่อกำหนดวันเข้าพบเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) Indonesian Palm Oil Association (2) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย และ (3) Council of Palm Oil Producing Countries (CPOPC)

เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานภายใต้โครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้ดำเนินการประสานงานเรียบร้อยแล้ว และได้รับแจ้งกำหนดการเบื้องต้น ดังนี้ วันที่ 7 กรกฎาคม 2568 เข้าพบ สมาคมปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย และวันที่ 8 กรกฎาคม 2568 เข้าพบ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย และ CPOPC ตามลำดับ

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ (กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ) เพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการของสหกรณ์วังน้ำเย็น จำกัด (EST. 268) สำหรับประกอบการพิจารณาการส่งออกสินค้าปศุสัตว์จากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์ (กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ) ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมของบริษัท AB Food & Beverages (Thailand) Limited (Est. 390) สำหรับประกอบการพิจารณาขอส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของนมไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจาก กรมปศุสัตว์ (กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการติดต่อกับ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อขอเอกสารตอบแบบสอบถามสำหรับการขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการส่งออกไก่พื้นเมือง (Ayam Bangkok) จากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย โดยขอรับ Annex 1: Questionnaire for the Importation of Bangkok Cock ในรูปแบบ soft file (ไฟล์ Word) ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้ดำเนินการประสานกับ DGLAHS และได้รับไฟล์เอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งได้จัดส่งให้กรมปศุสัตว์เพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไปแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากสำนักสุขภาพสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ประสงค์นำส่งหนังสือเกี่ยวกับการอนุมัติใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Veterinary Health Certificate: VHC) และเอกสารข้อกำหนดด้านสุขภาพสัตว์ (Health Requirement: HR) ฉบับปรับปรุง สำหรับการนำเข้าไข่ปลอดเชื้อ (SPF) จากประเทศไทยมายังอินโดนีเซีย โดยภายหลังการหารือร่วมกับคณะผู้เชี่ยวชาญและบริษัท Biofarma ได้มีความเห็นร่วมกันว่า ไข่ที่นำเข้าจะต้องมาจากฝูงพ่อแม่พันธุ์ที่ไม่แสดงอาการทางคลินิกของโรค Avian Rotavirus, Fowl Pox และ Haemophilus paragallinarum ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ ประสานกรมปศุสัตว์ และแจ้งว่าสามารถนำส่งเอกสารผ่านอีเมล inter_asean@dld.go.th (กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ) เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากศูนย์ส่งเสริมอาหารสัตว์เลี้ยงแบบครบวงจร กรมปศุสัตว์ (DLD) เพื่อขอรับทราบข้อมูลเพิ่มเติม อ้างถึงหนังสือกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) เลขที่ 25033/PI.500/F5/03/20205 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2568 ซึ่งระบุรายชื่อสถานประกอบการผลิตอาหารสัตว์เลี้ยงจากประเทศไทยจำนวน 19 แห่ง ศูนย์ส่งเสริมอาหารสัตว์ฯ แจ้งว่า จากการตรวจสอบ DLD สามารถยืนยันข้อมูลรายชื่อสถานประกอบการเพียงจำนวน 9 แห่ง ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ DLD โดยเป็นโรงงานผลิตอาหารสัตว์เลี้ยงที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้อง ส่วนรายชื่ออีก 10 แห่งที่ปรากฏในหนังสือฉบับดังกล่าว DLD ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ เนื่องจากเป็นรายชื่อของ Trader (ผู้นำเข้า) จึงไม่สามารถยืนยันได้ว่าเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการผู้ผลิตรายใดในประเทศไทย

ในการนี้ ศูนย์ส่งเสริมอาหารสัตว์ฯ ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสาน DGLAHS ช่วยตรวจสอบสถานะเพิ่มเติมของสถานประกอบการทั้ง 10 แห่งดังกล่าว ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานไปยังกองควบคุมคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ (Directorate of Veterinary Public Health: Kesmavet) ซึ่งเจ้าหน้าที่ Kesmavet แจ้งว่า รายชื่อสถานประกอบการทั้ง 10 รายดังกล่าวมีการบันทึกไว้ในระบบของ DGLAHS อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่มีอยู่ไม่ปรากฏรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของสถานประกอบการว่าเป็นผู้ผลิต หรือ Trader ที่ดำเนินการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย ดังนั้น Kesmavet จึงขอความอนุเคราะห์ DLD พิจารณาตรวจสอบรายชื่อสถานประกอบการทั้ง 10 รายในฐานข้อมูลของ DLD หากไม่พบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการใด ขอความกรุณาดำเนินการแจ้งลบรายชื่อดังกล่าวออกจากบัญชีรายชื่อสถานประกอบการ พร้อมทั้งแจ้งผลการตรวจสอบกลับมายัง Kesmavet เพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ ณ กรุงจาการ์ตา ได้ประสานไปยังกลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำเข้ากล้วยและมันสำปะหลังจากประเทศฟิลิปปินส์มายังประเทศไทย ตามที่ได้รับการสอบถามจากเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่กลุ่มวิชาการฯ ได้แจ้งว่า ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่อนุญาตให้นำเข้าสินค้าเกษตรทั้งสองรายการดังกล่าวจากฟิลิปปินส์ หากมีความประสงค์จะนำเข้า จำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอนการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช (Pest Risk Analysis – PRA) ตามหลักสุขอนามัยพืชนานาชาติ (International Standards for Phytosanitary Measures – ISPM) เพื่อประเมินและป้องกันความเสี่ยงจากศัตรูพืชหรือโรคพืชที่อาจติดมากับสินค้า และแพร่ระบาดในประเทศ ในกรณีกล้วย โดยเฉพาะ ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการป้องกันโรคตายพราย (Fusarium wilt Tropical Race 4 – TR4) ซึ่งเป็นเชื้อราที่สามารถแพร่กระจายผ่านดิน และอาจสร้างความเสียหายรุนแรงต่อพืชในตระกูลกล้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากบริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) เพื่อสอบถามความคืบหน้าเกี่ยวกับสถานะการขึ้นทะเบียนของสถานประกอบการ บริษัท I-Tail Corporation Public Company Limited (VCN 7) สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์จากสัตว์ไปยังประเทศอินโดนีเซีย ตามที่บริษัทฯ ได้จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามคำขอของกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ในช่วงเดือนเมษายน 2568 ที่ผ่านมา ซึ่ง ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานไปยัง DGLAHS เพื่อขอข้อมูลความคืบหน้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เจ้าหน้าที่ DGLAHS แจ้งว่า ขณะนี้มีเอกสารจากหลายประเทศที่อยู่ระหว่างการรอตรวจสอบ ซึ่งยังไม่ได้เข้าสู่กระบวนการประเมินในขั้นต่อไป ทั้งนี้ DGLAHS จะแจ้งให้ทราบโดยตรง เมื่อมีความคืบหน้าการพิจารณาเอกสารของบริษัทฯ เพิ่มเติม

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากสำนักการเกษตรต่างประเทศ (สกต.) ขอความอนุเคราะห์แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายชื่อและตัวอย่างลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์น้ำสำหรับการรับรองการปลอดโรคสัตว์น้ำ เพื่อการส่งออกสัตว์น้ำมีชีวิตเพื่อการเพาะเลี้ยง รวมถึงสัตว์น้ำสวยงาม ไปยังนอกราชอาณาจักร และหนังสือรับรองสุขอนามัยสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคไปยังประเทศแคนาดา รายละเอียดตามบันทึกกรมประมง ที่ กษ 0521.4/5896 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2568 ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวให้หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesia Quarantine Authority: IQA) เรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากสำนักการเกษตรต่างประเทศ (สกต.) เพื่อขออนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำเข้ากระถ่อนจากประเทศไทย ตามที่ได้รับการสอบถามจากสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง โดยประสงค์ทราบรายชื่อประเทศที่อนุญาตให้นำเข้ากระถ่อนจากประเทศไทย รวมถึงเงื่อนไขการนำเข้า เพื่อใช้ประกอบการ

เสวนาเรื่อง “กระท้อน” ซึ่งกำหนดจัดขึ้นในวันที่ 28 มิถุนายน 2568 ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ดำเนินการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศอนุญาตให้นำเข้ากระท้อน (ชื่อวิทยาศาสตร์: Sandoricum koetjape) จากประเทศไทยได้ ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะที่กำหนดไว้ตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืช (Phytosanitary requirements) และข้อกำหนดด้านความปลอดภัยทางอาหารของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้จัดทำสรุปข้อมูลเงื่อนไขการนำเข้าของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน (10 ประเทศ) และได้นำส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่ สกต. เรียบร้อยแล้ว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้รับหนังสือจากประธานกรรมาศสุสัต์ว์และบริการสุขภาพสัตว์ DGLAHS กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เลขที่ 24009/PI.500/F5/06/2025 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2568 แจ้งว่า ได้รับและพิจารณาเอกสารเพิ่มเติมของบริษัท Siam International Food Co., LTD (VCN 63) แล้ว โดยมีประเด็นที่ต้องติดตาม และขอให้บริษัทฯ จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งในรูปแบบเอกสารและไฟล์ข้อมูล ภายในระยะเวลา 3 เดือน นับจากวันที่ได้รับเอกสาร ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้มีหนังสือถึงกรรมาศสุสัต์ว์ในการประสานแจ้งบริษัทข้างต้น เพื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามคำขอของฝ่ายอินโดนีเซีย โดยขอให้จัดส่งถึงฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ภายในวันที่ 23 กันยายน 2568 เพื่อนำส่งให้ DGLASH ภายในเวลาที่กำหนดต่อไป

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

-

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2568 (M2) ประจำเดือนพฤษภาคม 2568
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม 2568
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางด้านการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนพฤษภาคม 2568 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย